

Decizia nr.42/28.03.2005
privind solutionarea contestatiei formulata de SC. X
inregistrata la D.G.F.P. sub nr.Y

Serviciul Solutionare Contestatii din cadrul D.G.F.P. este investit sa solutioneze, in baza prevederilor O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala contestatia formulata de S.C .X.

S.C. X cu sediul în municipiul X înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunal sub nr. Y și având Codul Unic de Inregistrare X, solicită exonerarea de la plata obligațiilor fiscale în sumă de Y, reprezentând:

- Y- taxe vamale;
- Y- dobânzi la taxe vamale;
- Y penalități de întârziere aferente taxelor vamale;
- Y- comision vamal;
- Y- dobânzi la comisionul vamal;
- Y- penalități de întârziere aferente comisionului vamal;
- Y- taxă pe valoarea adăugată;
- Y- dobânzi la T.V.A.;
- Y- penalități de întârziere aferente T.V.A.,

stabilită de Direcția Regională Vamală prin Procesul-verbal de control nr.Y

Contestația, fiind înregistrată la Direcția Regională Vamală sub nr.Y, îndeplinește condiția de procedură prevăzută de art.176 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

Prin Adresa nr.Y, Direcția Regională Vamală X a înaintat dosarul contestației Direcției Generale a Finanțelor Publice, care a înregistrat-o sub nr.Y.

In contestația formulată autoarea consideră procesul-verbal atacat netemeinic și nelegal din următoarele considerente:

" - nu se poate stabili culpa subscrisei pe motive imagine si fara sa ne comunice adresele emise de Administratia Vamala prin care se sustine ca au fost invalidate dovezile de origine, certificate de circulatie a marfurilor EUR 1 emise de autoritatile vamale ;

- originea conform protocolului nr.4 se elibereaza de catre autoritatile vamale ale tarii exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sub raspunderea acestuia conform art. 16 si art.17 din protocol

-precizăm că autoritatea vamală importatoare – Biroul Vamal nu a avut suspiciuni privind originea bunurilor importate a acordat preferinta in baza documentelor prezentate, fara a hotari suspendarea regimului preferential asa cum prevede art.32 din protocol

- Este inadmisibil ca la un interval de 2-3 ani autoritatea vamala sa vina sa recalculeze preferintele acordate, pe motiv ca aceste bunuri au fost verificate la controlul vamal fizic, iar in cazul in care pe o anvelopa era inscrisa o tara de origine extra-europeana, lucratorul vamal era obligat sa sesizeze acest lucru, in cazul nostru nefiind sesizate astfel de cazuri;

- Prevederile protocolului 4 privind definirea notiunii de produse originale raztificate prin O.G. NR.192/2001 nu stabilesc in mod expres ca odata acordata preferinta sa se poata anula si recalcula drepturile vamale;

Prin Procesul-verbal de control Y întocmit de Direcția Regională Vamală, s-a stabilit o datorie vamală în sumă totală de Y lei, reprezentând taxe vamale, comision vamal și T.V.A., precum și dobânzi și penalități aferente acestora , ca urmare a invalidării devizelor de origine de către Administrația vamală în urma controlului "a posteriori" asupra unui număr 44 importuri de anvelope second .hand din Italia, pentru care Administrația Vamala a comunicat Autorității Vamale X faptul ca exportatorii nu au prezentat documente pentru a dovedi originea preferentiala a marfurilor acoperite de certificate

Invalidarea dovezilor de origine a fost comunicată Direcției Regionale Vamale de către Autoritatea Națională a Vămirilor prin adresa nr.Y fiind inregistrata la Directia Regionala Vamala X sub nr.Y.

În baza invalidării dovezilor de origine, în urma controlului ulterior efectuat, a fost anulat regimul tarifar preferențial de care a beneficiat S.C. X pentru operațiunile de import definitiv materializat în declarațiile vamale în detaliu cuprinse în Anexa nr.1 la procesul-verbal de control pentru bunurile achiziționate în baza facturilor externe de la firmele X, s-au recalculat drepturile de import și s-a stabilit în sarcina societății contestatoare o datorie vamală în sumă totală de Xlei, prezentată în anexa amintită.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei și având în vedere motivația societății contestatoare, constatările organului de control vamal și reglementările legale în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

S.C. X conform încheierii nr.Y și certificatului de înscriere de mențiuni, și-a schimbat denumirea în S.C. X și-a mutat sediul social din municipiul X în municipiul Y având Cod unic de înregistrare Y .

Societatea comercială are punct de lucru declarat în municipiul X unde desfășoară activități de vulcanizare, montare-demontare anvelope, echilibrare roți, precum și comercializare mărfuri.

Obiectul cauzei îl constituie stabilirea dacă autoritatea vamală a stabilit legal datoria vamală în sumă totală de Ylei în condițiile când Administrația vamală a invalidat dovezile de origine pentru dovezile de origine operațiuni de export.

În fapt, în perioada 2001-2003 societatea în cauză a efectuat prin Biroul Vamal X un număr de Y operațiuni de import definitiv constând în diverse tipuri de anvelope uzate pentru care s-au acordat preferințe tarifare în baza dovezii de origine prezentată biroului vamal conform Protocolului 4, anexă la Acordul România - U.E.

Conform documentelor contabile (note recepție, note contabile, balanțe de verificare) mărfurile în cauză au fost înregistrate în debitul contului 371 "Mărfuri".

Dovezile de origine aferente importurilor au fost înaintate de Direcția Regională Vamală prin Adresa nr.Y Autorității Naționale a Vămilelor cu mențiunea că acestea au făcut obiectul controlului "a posteriori" efectuat de către Administrația Vamală prin care s-a stabilit dacă dovezile de origine au fost emise cu respectarea criteriilor de origine din protocolul mai sus menționat.

Autoritatea Națională a Vămilelor, prin adresa nr.Y înregistrată la Direcția Regională Vamală sub nr.Y, a comunicat Direcției Regionale Vamale faptul că Administrația Vamală, în urma controlului "a posteriori", a invalidat dovezile de origine (una declarație pe factura și 43 certificate de circulație a marfurilor EUR 1).

În contestația formulată autoarea susține că nu i se poate stabili culpa pe motive imaginare și fără a i se comunica adresele emise de Autoritatea Națională a Vămilelor.

Susținerea este neîntemeiată având în vedere că diferența de drepturi vamale de import a fost stabilită în baza comunicărilor de invalidare făcute de autoritatea vamală.

Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 prevede la art.106 că: "Biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor verificarea acestuia în următoarele cazuri: (.....)

c) în orice alte situații decât cele prevăzute la lit. a) și b), în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine. În acest caz regimul preferențial se acordă și ulterior se solicită verificarea dovezii de origine".

Același Regulament stabilește la art. 107 că "În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare".

Protocolul nr. 4 referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte prevede la art. 32 paragraful 1 că "Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol" iar la paragraful 3 că "Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător".

În urma controlului "a posteriori" efectuat asupra dovezilor de origine, administrația vamală italiană a comunicat faptul că exportatorii nu au prezentat documente pentru a dovedi originea

preferențială a mărfurilor acoperite de respectivele dovezi de origine. Deci culpa contestatoarei nu este stabilită imaginar, ci în baza verificării făcută de autoritatea vamală italiană și în conformitate cu prevederile legale prezentate. De asemenea nu este conformă cu realitatea susținerea contestatoarei cu privire la faptul că pentru originea mărfurilor conform art.16 și 17 din protocol este răspunzător exportatorul și că Biroul Vamal a acordat preferința în baza documentelor prezentate fără a avea suspiciuni.

Societatea contestatoare a beneficiat de regimul tarifar preferențial acordat la data importurilor pe baza completării și depunerii la Biroul Vamal a declarației vamale în detaliu și a documentelor însoțitoare.

Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României precizează la art.3 lit. s) că "declarația vamală este actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute de reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat".

Potrivit art.40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României stipulează că "declarația vamală în detaliu semnată de importator sau de reprezentanții acestuia are valoarea unei declarații pe proprie răspundere în ceea ce privește exactitatea datelor înscrise în declarația vamală, autenticitatea documentelor anexate acesteia, plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat, realitatea și exactitatea celor declarate de importator în momentul îndeplinirii formalităților vamale de import definitiv, precum și respectarea legislației vamale urmând să fie constatate ulterior de organele de control special abilitate în acest sens".

Conform acestor prevederi legale răspunderea pentru realitatea datelor din declarația vamală în detaliu, autenticitatea documentelor anexate și corectitudinea regimului vamal solicitat revine importatorului.

În urma controlului "a posteriori" efectuat asupra celor 44 de dovezi de origine, administrația vamală a comunicat faptul că exportatorii nu au prezentat documente pentru a dovedi originea preferențială a mărfurilor acoperite de dovezile de origine enunțate mai sus.

Se reține că în conformitate cu prevederile legale enumerate mărfurile acoperite de aceste dovezi de origine nu pot beneficia de regim tarifar preferențial și, drept consecință, anularea legală de către autoritatea vamală română a regimului tarifar preferențial acordat la data importurilor pentru bunurile cuprinse în aceste documente.

Afirmatia contestatoarei că este inadmisibil ca după 2-3 ani autoritatea vamală să recalculeze drepturile vamale pentru preferințele acordate pe motiv că acele bunuri nu au fost de origine europeană, deși bunurile au fost verificate la controlul fizic și nu au fost sesizate astfel de cazuri, este neîntemeiată, având în vedere că :

- Dreptul de control ulterior al operațiunilor de vamă de dispozițiile art.61 din Legea nr.141/1997, coroborat cu dispozițiile art.373 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal și constă în verificarea oricărui documente, registre și evidente referitoare la mărfurile vamăuite. Dreptul de control ulterior poate fi exercitat în decursul unei perioade de 5 ani de la data acordării liberului de vamă. Dacă în urma verificărilor efectuate se constată că s-au încălcat reglementările vamale, autoritatea vamală, după determinarea drepturilor vamale, ia măsuri de încasare a acestora.

- Conform art.3 litera s) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României "declarația vamală este actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute de reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat."

- Potrivit art.40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României "declarația vamală în detaliu semnată de importator sau de reprezentanții acestuia are valoarea unei declarații pe propria răspundere în ceea ce privește exactitatea datelor înscrise în declarația vamală, autenticitatea documentelor anexate acesteia, plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat, realitatea și exactitatea celor declarate de importator în momentul îndeplinirii formalităților vamale de import definitiv, precum și respectarea legislației vamale.

- Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României prevede la art.56 alin (2): "Controlul vamal exercitat de autoritatea vamală prin agenții săi abilitați(.....) se execută în mod obligatoriu prin verificarea documentelor necesare vamăuirii, iar la art.57 precizează:" Controlul vamal exercitat de autoritatea vamală prin agenții săi abilitați(...) se execută în mod obligatoriu prin verificarea

documentelor necesare vamiurii”, iar la art.57 precizeaza:” Controlul documentar consta in verificarea:

- a) corectitudinii completarii decalaratiei vamale in detaliu;
- b) existentei documentelor anexate la declaratia vamala in detaliu potrivit regimului vamal solicitat;
- c) concordatei dintre datele inscrise in declaratia vamala in detaliu si cele din documentele anexate;
- d) formala a documentelor anexate.

- Art.67 din acelasi regulament vamal precizeaza urmatoarele:

(1)- Controlul vamal fizic al marfurilor se efectueaza astfel:

a) marfurile de masa se controleaza prin observare sau prin sondare pe mijloacele de transport pe care se afla....

(2) Controlul vamal fizic al marfurilor se efectueaza numai pe baza de documente, cand nu sunt indicii temeinice de fraudă.

(3) Autoritatea vamala consemneaza pe declaratia vamala modalitatea de control, rezultatul acestuia si mentioneaza numarul si marcele de identificare a coletelor deschise pentru control.

Conform acestor prevederi legale raspunderea pentru realitatea datelor din declaratia vamala in detaliu, autenticitatea documentelor anexate si corectitudinea regimului vamal solicitat revine importatorului.

De asemenea, precizarea contestatoarei ca “ aceste bunuri au fost verificate la controlul vamal fizic, iar in cazul in care pe o anvelopa era inscrisa o tara de origine extraeuropeana, lucratorul vamal era obligat se sesizeze acest lucru, in cazul nostru nefiind sesizate astfel de cazuri” este exagerata si nereala.

Se retine ca societatea controlata nu beneficia la data importurilor de reducerea de taxe vamale la operatiunile din anul 2001, exceptare de la taxe vamale la operatiunile pe anul 2002 si 2003 precum si scutire de comision vamal.in aceasta situatie fiind aplicabile elementele de taxare prevazute in Tariful vamal de import valabil pe anii 2001 ,2002 si 2003 respectiv (taxa de baza).

Neintemeiata este si afirmatia contestatoarei referitoare la faptul ca” prevederile protocolului nr.4 privind definirea notiunii de produse originale ratificate prin O.G nr.192/2001 nu stabilesc in mod expres ca odata acordata preferinta sa se poata anula si recalcula drepturile vamale, penalitati si dobanzi”.

O asemenea “prevedere expresa” nu este posibila intrucat ar anula dreptul de control al autoritatilor vamale prevazut de protocol si in legislatia vamala.

Mai mult art.33 din Protocolul nr.4 privind definirea notiunii de “produse originare” si metodele de cooperare administrativa precizeaza expres ca :”In toate cazurile , solutionarea litigiilor intre importator si autoritatile vamale ale tarii importatoare se face conform legislatiei din tara respectiva.”

Fata de referirea contestatoarei privind modul de recalculare a drepturilor de import si momentul nasterii datoriei vamale, mentionam urmatoarele:

Cuquantumul diferentei de drepturi vamale de import a fost stabilit si determinat in sarcina societatii controlate in conformitate cu alin.(1) al art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, care prevede ca: ”In cazul marfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import(...) datoria vamala ia nastere in momentul inregistrarii declaratiei vamale si ale alin. (1) al art.148 din acelasi act normativ.

Determinarea dobanzilor aferente diferentei de drepturi vamale(taxe vamale, comision vamal si taxa pe valoarea adaugata) s-a facut cu respectarea urmatoarelor texte legale cuprinse in acte normative care s-au succedat:

- pana la data de 31.12.2002 potrivit art.13 alin .(3) din Ordonanta Guvernului nr.11/1196 privind executarea creantelor bugetare, aprobata prin Legea nr.108/1996, cu modificarile si completarile ulterioare;

- pe perioada 01.01.2003, conform art.13 alin.(2) din Ordonanata Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata si modificata, care prevede ca:

“Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acestei inclusiv”;

-Incepend cu data de 01.01.2004 ,in conformitate cu art.115 alin (2) litera a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

Determinarea penalitatilor de intarziere aferente diferentei de drepturi vamale(taxe vamale, comision vamal si T.V.A.) s-a facut cu respectarea urmatoarelor texte legale cuprinse in acte normative care s-au succedat.

- pana la 31.12.2002 potrivit art.13.1 alin (3) din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, aprobata prin Legea nr.108/1996 cu modificarea adusa prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001 in vigoare cu 01.10.2001, care prevede ca:” Plata cu intarziee a impozitelor, taxelor, contributiilor si altor venituri bugetare, cu exceptia majorarilor de intarziere, a penalitatilor si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5 % pentru fiecare luna si /sau pentru fiecare luna si /sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepend cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termene de plata. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a majorarilor de intarziere si/sau a penalitatilor”;

- pe perioada 01.01.2003- 31.12.2003 conform art.14 alin.(1) si (3) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002, republicata si modificata., care prevedea ca: Plata cu intarziee a impozitelor, taxelor, contributiilor si altor venituri bugetare, cu exceptia majorarilor de intarziere, a penalitatilor si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5 % pentru fiecare luna si /sau pentru fiecare luna si /sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepend cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termene de plata. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a majorarilor de intarziere si/sau a penalitatilor”;

- incepend cu data 01.01.2004 in conformitate cu art.120 alin.(1) si (3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Avand in vedere motivele de fapt si de drept invocate, in conformitate cu prevederile art.185 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala se

DECIDE

- respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de S.C. X
- prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 15 zile de la comunicarea acesteia.

DIRECTOR EXECUTIV